

اثر لیزر کم توان بر رشد استافیلوکوکوس اورئوس در حضور و عدم حضور کافئیک اسید

مرضیه حبیبی^۱، نعمت الله غیبی^۲، جمیله نوروزی^۳، تقی ناصرپور^۴، حسن جهانی هاشمی^۵، نادر دیوان خسروشاهی^۶، صفر علی علیزاده^۶

(۱) گروه میکرب شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران
(۲) مرکز تحقیقات سلولی مولکولی دانشگاه و گروه بیوفیزیک، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین
(۳) گروه میکرب شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال
(۴) گروه میکرب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین
(۵) گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین
(۶) مرکز تحقیقات سلولی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین
نویسنده رابط: نعمت الله غیبی گروه بیوفیزیک، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین
E-mail: gheibi_n@yahoo.com

چکیده:

زمینه و اهداف: استافیلوکوکوس اورئوس از عوامل مهم ایجاد عفونت در تمام جوامع بهداشتی درمانی است. استفاده بی رویه از آنتی بیوتیک‌ها در چند دهه اخیر منجر به پیدایش سویه‌های مقاوم این باکتری شده است. هدف از این مطالعه، تعیین اثرات لیزر بر روی استافیلوکوکوس اورئوس در عفونت‌های سوختگی انسان و مقایسه اثرات مهار کننده آن بر روی این باکتری در حضور و عدم حضور کافئیک اسید بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی از نمونه زخم سوختگی ناشی از مواد آتش زا در مرکز درمانی شهید مطهری تهران ۱۰ سویه استافیلوکوکوس اورئوس جدا شد. سویه‌ها با روش‌های تشخیص مورفولوژی میکروسکوپی، بیوشیمیایی تعیین هویت شدند. حداقل غلظت مهار کننده (MIC) کافئیک اسید بر روی سویه‌های مذکور به روش رقت سازی (Macrodilution) تعیین شد. هر کدام از سویه‌ها به طور جداگانه تحت تاثیر کافئیک اسید و لیزر هلیوم نئون با طول موج ۶۳۰ نانومتر و توان ۲ میلی وات به مدت ۱، ۲، ۳ دقیقه قرار گرفتند. در گروه دیگر نیز سویه‌ها به طور توأم با کافئیک اسید و لیزر تیمار شدند. سپس سویه‌ها بر روی محیط‌های کشت Blood Agar کشت داده شد و در گرمخانه ۳۷ درجه به مدت ۲۴ ساعت قرار داده شدند. تعداد کلنی‌ها با دستگاه شمارش کلنی (colony counter) شمرده شدند. در هر کدام از شرایط ذکر شده آزمایشات سه بار تکرار شدند. برای کنترل کیفی از سویه استاندارد استافیلوکوکوس اورئوس (ATCC 25923) استفاده شد. داده‌ها به کمک نرم افزار SPSS و آزمون‌های Friedman Test، T-test و غیر پارامتریک تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: حداقل غلظت مهار کننده برای استافیلوکوکوس اورئوس ۷ میلی مولار به دست آمد. لذا جهت بررسی اثر کافئیک اسید بر رشد باکتری از غلظت‌های ۶/۵ و ۶/۷ میلی مولار (sub MIC) استفاده شد. شمارش کلنی‌ها کاهش معنی دار درصد کلنی در هر دو غلظت نسبت به هم و نسبت به گروه شاهد را نشان داد ($P < 0/0001$). کاهش درصد تعداد کلنی‌ها در یک الگوی وابسته به زمان نیز در گروه‌های در معرض لیزر مشاهده شد و سطح معنی داری آنها نسبت به گروه شاهد $P < 0/0001$ بود. استفاده توأم از لیزر و کافئیک اسید تعداد کلنی‌ها را نسبت به گروه شاهد ($P < 0/0001$) و نسبت به کافئیک اسید به تنهایی ($P < 0/0001$) و یا لیزر به تنهایی ($P < 0/0001$) کاهش معنی دار داشت.

نتیجه گیری: کاهش رشد استافیلوکوکوس اورئوس با کافئیک اسید یا لیزر مشاهده گردید. استفاده توأم از لیزر کم توان هلیوم نئون به همراه کافئیک اسید اثر هم‌افزایی و مؤثرتر در کاهش تعداد باکتری در محیط آزمایشگاه نشان داد.

کلمات کلیدی: لیزر کم توان، کافئیک اسید، استافیلوکوکوس اورئوس، حد اقل غلظت مهار کننده

مقدمه:

کلروژنیک اسید و کافنیک اسید فعالیت ضد باکتری، ضد جهش زایی و ضد ویروسی دارند (۷). کافنیک اسید یکی از فراوان ترین متابولیت های هیدروکسی سینامات و فنیل پروپانئید در بافت های گیاهی است که بطور متداول بصورت مشتقات آمیدی، استری، استر قندی و گلوکوزیدی یافت می شود (۸). اثرات ضد میکروبی این مشتقات تاکنون مطالعات متعددی را بخود اختصاص داده است (۹-۱۳). کافنیک اسید بعنوان یک ترکیب مناسب افزودنی به مواد غذایی جهت مهار رشد کلستریدیوم بوتولینیوم و کاهش فرآیندهای حرارتی مواد غذایی حساس به گرما معرفی شده است (۹). فنیل استرهای کافنیک اسید بعنوان ترکیبات با اثر ضد میکروبی بالا در برابر باکتری های استافیلوکوک اورئوس، باسیلوس سویتیلیس و سودوموناس آروژنوزا در مقایسه با ۵-کلروژنیک اسید و کافنیک اسید معرفی شده اند (۱۲).

در این مطالعه اثر کافنیک اسید به تنهایی و به همراه لیزر کم توان هلیم نئون با توان ۲ میلی وات در شرایط آزمایشگاه بر روی استافیلوکوکوس اورئوس جدا شده از زخم سوختگی با روش شمارش کلنی بررسی می گردد.

مواد و روش‌ها:

در این مطالعه تجربی سویه استافیلوکوک جدا شده از ۱۰ نمونه زخم سوختگی ناشی از مواد آتش زا از مرکز درمانی شهید مطهری تهران بررسی شد. نمونه‌ها به کمک سواب استریل (قبل از تجویز آنتی بیوتیک) جمع-آوری شد. سواب بلافاصله داخل محیط تیوگلیکولات برات انداخته شد و تا ۲۴ ساعت در گرم خانه ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد. سپس از لوله تیوگلیکولات یک لوپ استاندارد برداشته شد و در آگار خوندار کشت شد. در شرایط استریل در زیر هود مخصوص میکروب

استافیلوکوک غالباً در سطح پوست کلونیزه می‌شود. حدود ۲۵٪ تا ۳۰٪ از افراد در بینی خود حامل این باکتری هستند. شیوع این جنس عفونت‌ها بیش از ۸۰٪ است. در آن گونه‌های متعددی وجود دارد. یکی از گونه‌های مهم آن استافیلوکوکوس اورئوس است که به وفور از عفونت‌های مختلف انسانی جدا می‌شود. استفاده بی رویه از آنتی بیوتیک‌ها در درمان باعث به-وجود آمدن سویه‌های مقاوم شده‌است. استافیلوکوک های مقاوم به متی سیلین (methicillin resistant Staphylococcus aureus : MRSA) از مهم‌ترین این موارد است. MRSA نسبت به کلیه آنتی‌بیوتیک-های بتا لاکتام مقاوم است. درمان عفونت‌های ناشی از این سویه‌ها امروز یکی از مشکلات اساسی مراکز درمانی می باشد (۳-۲-۱). به همین دلیل نیاز است تا روش‌های جدیدی جهت مقابله با عفونت‌های ناشی از این باکتری‌ها به کار گرفته شود. یکی از این روش‌ها، استفاده از اشعه لیزر کم توان است. در برخی مطالعات استفاده از لیزر با توان پایین در ترکیب با یک حساس کننده به عنوان عامل مرگ میکروب‌ها در شرایط آزمایشگاه بررسی شده است (۴). شناخت اثر باکتری کشی لیزرها می تواند در درمان افراد با جراحات‌های عفونی مناسب باشد. این کاربرد می تواند با سایر استفاده‌های درمانی لیزر در آسیب‌های منجر به جراحی همراه شود (۳، ۵). لیزرهایی با قدرت خروجی کمتر از ۵ میلی وات به همراه عوامل رنگی برای القاء مرگ میکروبی به کار گرفته شده‌اند (۴). چنین بیان می شود که این عملکرد ضد میکروبی با تشکیل اکسیژن رادیکالی و سایر رادیکال‌های آزاد حاصل از حساس کننده به نور القاء می‌شود (۶). کافنیک اسید نوعی ترکیب طبیعی است. این ماده جامد زرد رنگ دارای هر دو گروه عملکردی آکرلیک و فنلیک می باشد. استرهای فنتیل کافنیک اسید، فعالیت‌های آنتی اکسیدانی و بازدارندگی هیالورونیدازی نشان می دهند. این ترکیبات همانند

شناسی از کلنی‌ها آسمیر تهیه شد و با روش گرم رنگ‌آمیزی شد. سویه‌های جدا شده با روش های روتین آزمایشگاهی مورد شناسایی قرار گرفتند. جهت تعیین مقاومت به متی‌سلین از روش Oxacillin screening plat تهیه شده از شرکت مست، مطابق با دستور العمل مؤسسه استانداردهای آزمایشگاهی و بالینی Clinical and Laboratory Standards Institute (CLSI) استفاده شد. در هر بار آزمایش، سویه استاندارد ATCC 25923 استافیلوکوکوس اورئوس نیز جهت مقایسه با نمونه های جمع آوری شده مورد استفاده قرار گرفت. Minimum inhibitor coccentration (MIC) کافئیک اسید به روش Broth Macro dilution Method هم برای سویه استاندارد ATCC 25923 همزن مغناطیسی ۴ میلی متری و هم برای نمونه‌های جمع آوری شده از زخم سوختگی تعیین گردید. جهت تعیین اثر مهار کنندگی کافئیک اسید به تنهایی و بصورت توأم با لیزر برای هر کدام از موارد شاهدهی در نظر گرفته شد.

گروه شاهد

پس از آزمایشات پایلوت متوالی بهترین غلظتی که بتوان کلنی های قابل شمارش و قابل مقایسه از نمونه های سویه استاندارد را داشت زمانی بود که سوسپانسیون ۰/۵ مک فارلند از باکتری به میزان ۱۰^۵ بار رقیق می شد. لذا با برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت سوسپانسیون باکتری و با رساندن حجم کل مخلوط با اضافه کردن محیط مولر هیتتون آگار به یک میلی لیتر در گروه شاهد پس از برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت سوسپانسیون باکتری و برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از محلول استوک کافئیک اسید، غلظت کل مخلوط با اضافه کردن محیط مولر هیتتون آگار به یک میلی لیتر می رسید. مخلوط مورد نظر با همزن مغناطیسی ۴ میلی متری کاملاً یکنواخت می شد و سپس از سوسپانسیون میکربی یک لوپ استاندارد (۱/۵×۱۰^۶) برداشته شد و بر روی محیط مولر هیتتون آگار پخش گردید. ظروف پتری به مدت ۲۴ ساعت در گرمخانه ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. بعد تعداد کلنی‌ها با استفاده از دستگاه شمارنده کلنی شمرده شد.

تیمار با کافئیک اسید

ابتدا غلظت ۱۰ میلی مولار از کافئیک اسید (Merck) تهیه شده و با فیلتر مخصوص ۲ نانو متر استریل شد. حداقل غلظت مهار کننده کافئیک اسید برای استافیلوکوکوس اورئوس به روش رقت سازی (Macrodilution) ۷ میلی مولار به دست آمد. لذا جهت بررسی اثر کافئیک اسید و بررسی تعداد کلنی‌ها و مقایسه کلنی های تشکیل شده در شرایط تحت آزمایش از غلظت‌های زیر MIC یعنی ۶/۷۵ و ۶/۵ میلی مولار استفاده شد. این محلول طوری به محیط مولر هیتتون آگار اضافه شد که غلظت نهایی آن در محیط ۶/۷۵ و ۶/۵ میلی مولار بود. پس از آزمایشات پایلوت متوالی بهترین غلظتی که بتوان کلنی های قابل شمارش و قابل مقایسه از نمونه های سویه استاندارد را داشت زمانی بود که سوسپانسیون ۰/۵ مک فارلند از باکتری به میزان ۱۰^۵ بار رقیق می شد. لذا با برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت سوسپانسیون باکتری و با رساندن حجم کل مخلوط با اضافه کردن محیط مولر هیتتون آگار به یک میلی لیتر در گروه شاهد پس از برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت سوسپانسیون باکتری و برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از محلول استوک کافئیک اسید، غلظت کل مخلوط با اضافه کردن محیط مولر هیتتون آگار به یک میلی لیتر می رسید. مخلوط مورد نظر با همزن مغناطیسی ۴ میلی متری کاملاً یکنواخت می شد و سپس از سوسپانسیون میکربی یک لوپ استاندارد (۱/۵×۱۰^۶) برداشته شد و بر روی محیط مولر هیتتون آگار پخش گردید. ظروف پتری به مدت ۲۴ ساعت در گرمخانه ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. بعد تعداد کلنی‌ها با استفاده از دستگاه شمارنده کلنی شمرده شد و با تعداد شمارش شده در پلیت شاهد مقایسه گردید.

در معرض قرارگیری لیزر

ابتدا سوسپانسیون ۰/۵ مک فارلند از باکتری به میزان ۱۰^۵ بار رقیق می شد. با برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت سوسپانسیون باکتری حجم کل مخلوط در چاهک های ۹۶ تایی پلیت الیزا با اضافه کردن محیط مولر هیتون آگار به یک میلی لیتر می رسید. ضمن قرار دادن داخل یک همزن مغناطیسی ۴ میلی متری در هر کدام از چاهک ها بر روی دستگاه همزن مغناطیسی در زمان های ۲،۱ و ۳ دقیقه تحت تاثیر اشعه لیزر هلیوم نئون گازی ۶۳۰ نانومتر، با توان ۲ میلی وات و با فاصله ۱ سانتی متر از پلیت قرار گرفتند. از هر کدام از چاهک ها بعد از مدت زمان سپری شده یک لوپ استاندارد برداشته شد و بر روی محیط مولر هیتون آگار کشت داده شد. بعد از نگهداری در گرم خانه ۳۷ درجه سانتی-گراد به مدت ۲۴ ساعت، کلنی ها با استفاده از دستگاه شمارنده کلنی شمرده شدند و با تعداد شمارش شده در پلیت شاهد مقایسه گردید.

در معرض قرارگیری لیزر و تیمار با کافنیک اسید

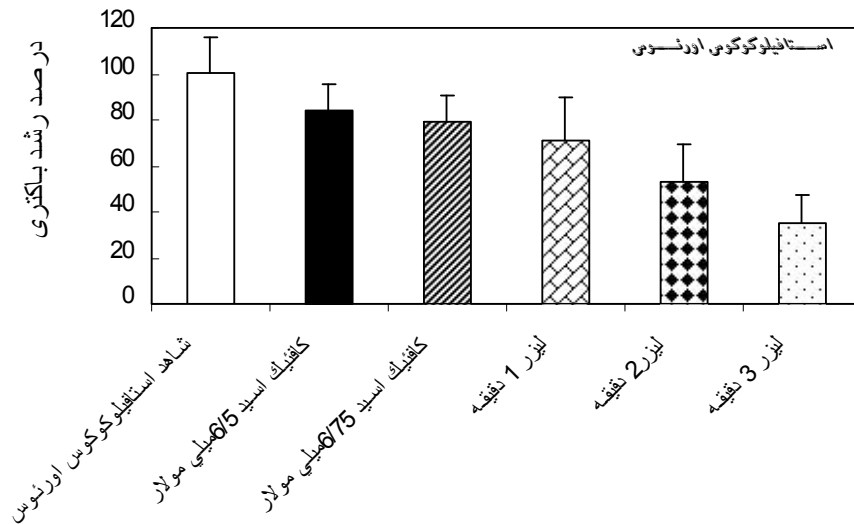
ابتدا سوسپانسیون ۰/۵ مک فارلند از باکتری به میزان ۱۰^۵ بار رقیق می شد. لذا با برداشت ۱۰۰ میکرولیتر از غلظت سوسپانسیون باکتری و ۱۰۰ میکرولیتر از محلول استوک کافنیک اسید (نمونه های با غلظت نهایی ۶/۵ و ۶/۷۵ میلی مولار)، حجم کل مخلوط در چاهک های ۹۶ تایی پلیت الیزا با اضافه کردن محیط مولر هیتون آگار به یک میلی لیتر می رسید. ضمن قرار دادن داخل یک همزن مغناطیسی ۴ میلی متری در هر کدام از چاهک ها، نمونه های باکتری تیمار داده شده با کافنیک اسید بر روی دستگاه همزن مغناطیسی در زمان های ۱،۲ و ۳ دقیقه تحت تاثیر اشعه لیزر هلیوم نئون گازی ۶۳۰ نانومتر، با توان ۲ میلی وات و با فاصله ۱ سانتی متر از پلیت قرار

گرفتند. سپس با استفاده از یک لوپ استاندارد (۱/۵×۱۰^۶) از سوسپانسیون داخل چاهک ها برداشته شد و بر روی محیط مولر هیتون آگار کشت داده شد. بعد از گذشت ۲۴ ساعت در ۳۷ درجه سانتی-گراد، تعداد کلنی ها با استفاده از دستگاه کلنی کانتی شمرده شد و با تعداد شمارش شده در پلیت شاهد مقایسه گردید.

داده ها با نرم افزار SPSS پردازش و با آزمون های Friedman Test، T Test و غیر پارامتریک تجزیه و تحلیل شدند. سطح معنی داری $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته ها:

حداقل غلظت مهار کننده کافنیک اسید ۷ میلی مولار به دست آمد. بهترین غلظتی که بتوان کلنی های قابل شمارش و قابل مقایسه از نمونه های سویه استاندارد و تحت تیمار را داشت، غلظت هایی از حداقل غلظت مهار کننده یعنی ۶/۵ و ۶/۷۵ میلی مولار استفاده شد. نتایج حاصل از درصد کلنی های رشد کرده در محیط های کشت دارای کافنیک اسید و گروه شاهد بدون تیمار با کافنیک اسید، در نمودار ۱ مشاهده می شود. تعداد کلنی ها در گروه شاهد به طور میانگین $61/57 \pm 376/17$ بود که معادل رشد ۱۰۰٪ در نظر گرفته شد. این تعداد در محیط های حاوی کافنیک اسید ۶/۵ میلی مولار $316/5 \pm 43/5$ (۱۱±۸۴/۱۴٪) و ۶/۷۵ میلی مولار $207/5 \pm 45/2$ (۱۱±۷۹/۱۴٪) بود.

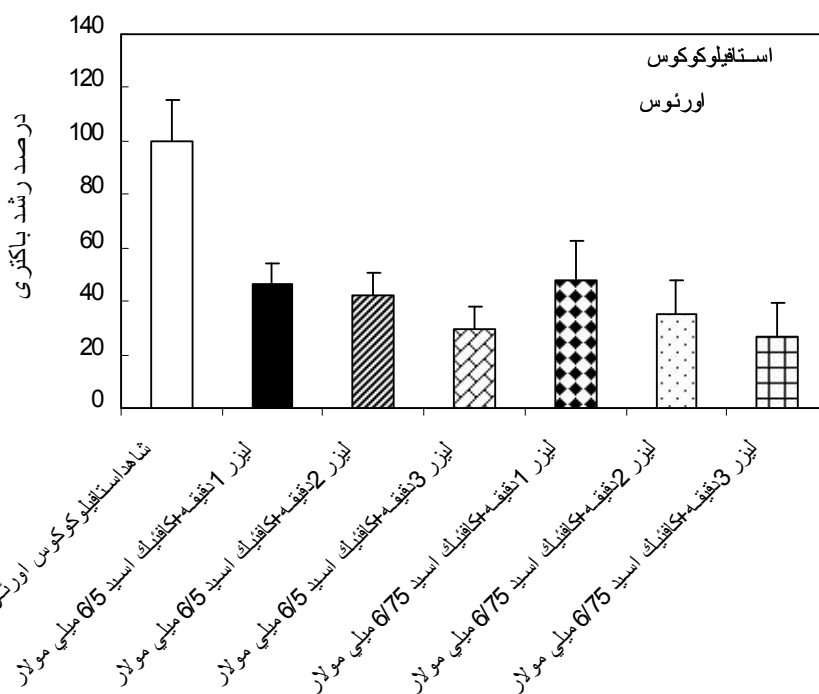
نمودار ۱: درصد رشد کلنی در معرض کافنیک اسید ۶/۵ و ۶/۷۵ میلی مولار و تابش لیزر قرمز با طول موج ۶۳۲ نانومتر و توان ۲ میلی وات در زمان‌های ۱، ۲ و ۳ دقیقه

کلنی‌های رشد یافته به ترتیب $7/17 \pm 46/69\%$ و $8/44$ $3 \pm 42/3\%$ و $8/22 \pm 29/62\%$ بود. نمونه‌هایی که به مدت ۳ دقیقه تحت تابش لیزر بودند با دو گروه قبلی تفاوت معنی دار ($P < 0/0001$) داشت. هر سه گروه آزمایش با گروه شاهد نیز تفاوت معنی دار ($P < 0/0001$) داشتند.

درصد کلنی نمونه‌هایی که تحت اثر توأم تابش لیزر به مدت ۱، ۲ و ۳ دقیقه و غلظت کافنیک اسید ۶/۷۵ میلی مولار قرار داشتند (نمودار ۲) نسبت به گروه شاهد به ترتیب $14/44 \pm 47/83\%$ و $12/62 \pm 35/45\%$ و $13/1 \pm 26/45\%$ کاهش معنی دار داشت ($P < 0/0001$).

میانگین درصد کلنی‌های تشکیل شده در محیط‌هایی که تحت اثر تابش لیزر بودند در نمودار ۱ ارائه شده است. میانگین تعداد کلنی نمونه‌های تحت تابش لیزر به مدت ۱ دقیقه $18 \pm 71/42\%$ ، به مدت ۲ دقیقه $16/36 \pm 52/9\%$ و به مدت ۳ دقیقه $12/8 \pm 34/9\%$ کاهش یافته بود. تفاوت تعداد کلنی‌های تشکیل شده در هر یک از زمان‌های مذکور نسبت به زمان ما قبل آن با $P < 0/0001$ معنی دار بود.

تاثیر توأم لیزر و کافنیک اسید و مقایسه آن با محیط‌های شاهد در نمودار ۲ ارائه شده است. در محیط‌هایی که تحت تابش لیزر به مدت ۱، ۲ و ۳ دقیقه و توأم با غلظت ۶/۵ میلی مولار کافنیک اسید قرار گرفتند درصد

نمودار ۲: درصد رشد کلنی در معرض توأم کافئیک اسید ۶/۵ و ۶/۷۵ میلی مولار و تابش لیزر قرمز با طول موج ۶۳۲ نانومتر و توان ۲ میلی وات در زمان‌های ۱، ۲ و ۳ دقیقه

بحث :

بود(۳). لیزرهای کم توان در مطالعات دیگری هم بررسی شده‌اند. مطالعه Simoes and nabuco نشان داد که این لیزرها بر بهبود زخم‌های ناشی از سوختگی و تاثیر روند ترمیم آنها اثر مثبت دارند (۱۴). لیزرهای کم توان GA.AS بر نمونه‌هایی مانند استرپتوکوک و لاکتوباسیل اثر مهاری دارد. این لیزر به شکل موثری در محیط آزمایشگاه تعداد باکتری های را کاهش می دهد(۱۵). رد پای اثر باکتری کشی (باکتریسیدال) لیزرها در دندانپزشکی نیز مشاهده شده است. Kersler and etal در سال ۲۰۰۲ ضمن مطالعه اثرات ضد باکتریایی Nd:Yag روی سطح ایمپلنت‌های دندان

مطالعه حاضر نشان داد که کاربرد لیزر هلیوم نتون گازی ۶۳۰ نانومتری، ۲ میلی وات می تواند به‌طور معنی دار بر کاهش رشد استافیلوکوکوس اورئوس موثر باشد. به-علاوه، کافئیک اسید حداقل غلظت مهاری ۷ میلی مولار را نشان داد و در غلظت های کمتر از آن یعنی ۶/۷۵ و ۶/۷۵ میلی مولار نیز کاهش وابسته به غلظت و معنی دار نشان داد. کاربرد توأم کافئیک اسید و لیزر نیز کاهش معنی دار کلنی ها را در مقایسه با تیمار هر کدام به تنهایی نشان داد. Wilson و Pratten نیز از یک لیزر یدگالیوم- آلومینیوم-آرسناید علیه استافیلوکوکوس اورئوس استفاده کردند. نتیجه آن کاهش در تعداد کلنی

دادند. گزارش شده که حساس سازی با TBO (Toluidine blue O) و تابش لیزر کم توان بر چند گونه باکتری اثر باکتری کشی را به دنبال دارد (۳، ۵). Wilson and etal هم از ماده‌ای به نام آلومینیوم و فتالوسیانین دی سولفات به عنوان حساس کننده نوری استفاده کردند (۳). مواجه کردن یک سلول با نور لیزر سبب تسریع انتقال الکترون در بعضی مناطق زنجیره تنفسی می شود. در دوزهای بالاتر این انرژی برانگیخته به اکسیژن منتقل می شود و اکسیژن رادیکالی به وجود می آورد. در سلول‌های فاقد TBO، فلاوین و سیتوکروم‌های زنجیره انتقال الکترون به عنوان حساس کننده به نور عمل می کنند. از طرفی عوامل رنگ کننده که می تواند اشعه را جذب کند به اجزای سلولی متصل می شود و بدین وسیله امکان جذب بیشتر لیزر را فراهم می کند. در این مطالعه احتمالاً کافئیک اسید نیز می تواند عملکردی مشابه یک حساس کننده داشته باشد، البته این عملکرد غیر از اثر باکتری کشی ذاتی آن است. با توجه به نتایج به دست آمده، شاید بتوان این نظریه را مطرح کرد که وقتی باکتری در مجاورت این ماده قرار می گیرد به نور لیزر حساس تر می شود. در عین حال نباید از این نکته غافل شویم که در این بررسی کافئیک اسید به تنهایی اثر باکتری کشی داشت. در این رابطه Ozlem Yildirim نیز به بررسی اثرات پروپولیس که از مشتقات کافئیک اسید است پرداختند. این ماده نیز مانند کافئیک اسید اثرات مهار کننده بر رشد باکتری داشت. مشتق دیگر کافئیک اسید یعنی کافئیک اسید فنتیل استر (CAPE) نیز می تواند اثر ضد التهابی داشته باشد (۲۱). استفاده از کافئیک اسید و لیزر کم توان He-Ne به طور همزمان اثرات کاهش رشد بکتری را تقویت نموده است. غلظت کافئیک اسید ۶/۵ و ۶/۷۵ میلی وات و مدت زمان تابش لیزر هیلوم نئون کم توان با توان ۲ میلی وات و طول موج ۶۳۰ نانومتر به ترتیب ۲، ۳ و دقیقه در نظر گرفته شد. به ترتیب هرچه

جهت جلوگیری از تجمع پلاک میکربی دور ایمپلنت ها از لیزر استفاده کردند. (۱۶) همچنین در سال ۲۰۰۳ به بررسی اثرات ضد باکتریایی لیزر ۸۰۹ نانومتری گالیوم- آلومینیوم- آرسناید بر روی باکتری‌های جدا شده از کانال دندان پرداختند. استفاده توام از حساس کننده‌ها مثل آب اکسیژنه و هیپوکلریت سدیم همراه با لیزر را مناسب تر یافتند (۵، ۱۷). مطالعه Hass بر روی میکروارگانیزم‌های جدا شده از دهان نشان داد که لیزر دیود با طول موج ۹۰۵ نانومتر به مدت ۱ دقیقه اثرات کشندگی نشان می دهد. اثر این لیزر در استفاده از حساس کننده ها تقویت گردید (۱۸).

در مطالعه حاضر نشان داده شد که لیزر هیلوم نئون با توان ۲ میلی وات می تواند بر کاهش جمعیت استافیلوکوکوس اورئوس جدا شده از عفونت‌های سوختگی موثر واقع شود. به طوری که با افزایش مدت زمان تابش لیزر بر باکتری‌ها در شرایط آزمایشگاهی تعداد کلنی ها به میزان بیشتری کاهش می یابد. این نتایج همگی با یافته‌های مطالعات فوق نیز مطابقت دارند. Nussbaum and etal نیز به بررسی اثرات لیزر درمانی کم توان با طول موج های ۶۳۰، ۸۱۰، و ۶۶۰ نانومتر در انرژی‌های بین ۱-۵۰ ژول بر سانتی متر مربع روی استافیلوکوکوس اورئوس، پseudomonas آئروژینوزا و اشریشیاکلی که از زخم‌های عفونی جدا شده بود، پرداختند. آنها نشان دادند که در طول موج ۶۳۰ نانومتری و انرژی ۲۰-۱ ژول بر سانتی متر مربع کاهش رشد باکتری ها بیشتر می شود (۱۹). در رابطه با همین موضوع Folwaczny نیز ۶ گونه باکتری‌های اشریشیاکلی، استرپتوکوکوس فکالیس، استافیلوکوکوس اورئوس، لاکتو باسیلوس، سالمونلا تیفی موریوم و دینوکوکوس را تحت اثر دوزهای مختلف لیزر ۳۰۸ نانومتری قرار دادند. در رشد باکتری‌ها ۹۹.۹ درصد کاهش ها مشاهده شد (۲۰).

از طرفی دیگر در برخی مطالعات اثرات لیزر را همراه با ماده‌های حساس کننده به نور بر روی باکتری‌ها نشان

لیزر و یا حساس شدن باکتری به پرتو لیزر در مجاورت کافنیک اسید باشد. لذا، با توجه به امکان کاربرد کافنیک اسید به صورت *in vivo* (خوراکی، موضعی) و نیز موثر بودن لیزر بر افزایش سرعت ترمیم بافت‌های آسیب دیده در سوختگی و نیز اثر باکتری‌کشی آن، تکمیل مطالعه حاضر با مطالعات *in vivo* پیشنهاد می‌گردد.

سیاسگذاری و تشکر:

از همکاران محترم مرکز تحقیقات سلولی-مولکولی دانشگاه، گروه میکروب‌شناسی و حمایت معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی قزوین تشکر و قدردانی می‌گردد.

زمان بالاتر می‌شد، تعداد کلنی‌ها نیز کاهش بیشتری می‌یافت.

نتیجه گیری:

نتایج مطالعه حاضر حاکی است که لیزر He-Ne بر رشد استافیلوکوکوس اورئوس اثر مهارکننده دارد. هر چه زمان تابش لیزر افزایش یابد، درصد رشد باکتری‌ها کمتر می‌شود. علاوه بر این، نشان داده شد که کاربرد کافنیک اسید در محیط رشد باکتری‌های ذکر شده به شکل موثر جمعیت باکتریایی را کاهش می‌دهد. آنچه از اهمیت بیشتری برخوردار است، وجود سینرژسم بین لیزر و کافنیک اسید به‌طور همزمان در کاهش توانایی تکثیر باکتری است. این یافته می‌تواند به دلیل تشدید فعالیت باکتری‌کشی کافنیک اسید به دنبال تابش پرتو

فهرست مراجع:

- 1- موسویان م، مروری بر میکروبیولوژی باکتریها و بیماریهای باکتریایی- اول بهار، ۱۳۸۳، دانشگاه علوم پزشکی اهواز، ۲۵۳ تا ۲۶۱.
- 2- Boyd R, (1988). General Microbiology . 2nd ed. Wirtz, va : times Mirror / Mosby college publishing.
- 3- Wilson M, Pratten J .Sensitization of Staphylococcus aureus to killing by low power laser light. J Antimicrob Chemother .1994; **33**:619-624.
- 4- khosravi AD, Rostamian J, and Moradine gad P. (2008). In vestigation of bactericidal effect of low level laser of galium – aluminium - arsenide on cariogenic species of streptococci and lactobacillus. Medical Science **8**(6):579-582.
- 5- Dobson J, Wilson M. (1992),Sensitization of oral bacteria in biofilms to killing by light from a low – power laser. Arch Oral Biol.**37**:883-887.
- 6- Kura T. (1996).The science of low power laser therapy garden and breach science publisher.
- 7- Kishimoto, N., Kakino, Y., Iwai, K., Mochida, K. & fujita, T. (2005).In vitro

- antibacterial, antimutagenic and anti – influenza virus activity of caffeic acid and phenethyl ester. Biocontrol Sci **10**:155-161.
- 8- J.J. Macheix, A. Fleuriet, J. Billot (Eds.), Fruit Phenolics, CRC Press, Boca Raton, FL, 1990, pp. 20–34.
 - 9- Bowles, B.L., Miller, A.J. (1994). J Caffeic Acid Activity Against Clostridium botulinum Spores. Food Sci. **59**: 905–908.
 - 10- Valenta, C., Schwarz, E., Bernkop-Schnur, A. (1998). Lysozyme-caffeic acid conjugates: possible novel preservatives for dermal formulations. Int. J. Pharm. **174**:125–132.
 - 11- King, P.J., Ma, G., Miao, W., Jia, Q., McDougall, B.R., Reinecke, M.G., Cornell, C., Kuan, J., Kim, T.R., Robinson, W.E. (1999). Structure-activity relationships: analogues of the dicaffeoylquinic and dicaffeoyltartaric acids as potent inhibitors of human immunodeficiency virus type 1 integrase and replication. J. Med. Chem. **42**: 497–509.
 - 12- Noriaki, K., Yukari, K., Kazuya, I., Kyo, M., Tokio, F. (2005) Invitro antibacterial, ant-influenza virus activity of

- caffeic acid phenethyl esters. *Biocontrol Sci.* **10**: 155-161.
- 13- Almajano, M.P., Carbo', R., Delgado, M.E., Gordon, M.H. (2007) Effect of pH on the antimicrobial activity and oxidative stability of oil-in-water emulsions containing caffeic acid. *J. Food Sci.* **72**: 258-263.
- 14- Simoes Riberio M, Texeria Basilha D, Nabuco De Ayaugo. (2004). Effects of low Intensity polarized visible laser radiation on skin burns : A light microscopy study. *Journal of clinical Laser Medicine and Surgery.* **22**:59-66.
- 15- Malik, Z., Hanania, J. & Nitzan, Y. (1990). Bactericidal effects pf photo activated porphyrins – an alternative approach to antimicrobial drugs. *Journal of Photochemistry and photobiology* **5**: 281-93.
- 16-Kresler .M, (2002). Bactericidal effect of Er:YAG laser on dental implant surface an invitro study .*Journal of priodontology.* **73**(11):1292-1298.
- 17- Okamoto H, Iwase T, Morioka T. (1992).Dye – mediated bactericidal effect of He-Ne laser irradiation on oral microorganisms. *Laser Surg Mwd.* **12**:450-458.
- 18-Hass R, Dortbudak O, Mensdorff N, Mailath G, (1997).Elimination of bacteria on different implant surface through photosensitization and soft laser An in vitro study.*Clinical oral implant research.* **8**(4):249-254.
- 19- Nussbaum EL, Biemann. (1994).Comparison of ultrasound / ultraviolet – C and laser for treatment of pressure ulcers in patients with spinal cord injury *phys ther.***74**:812-823.
- 20- Folwaczny M, Liesenhoff T, Lehn N, Horch H. (1998). Bactericidal action of 308 nm excimer-laser radiation: An in vitro investigation. *Journal of Endodontitis.* **24**(12):781-785.
- 21- Ozlem Yildirim, Ayca Yilma, Ozayoz, Halil Vataneserver, Leyla Gonal Aslan. (2007). Effect of caffeic acid phenethyl ester on treatment of experimentally induced methicillin-resistant *Staphylococcus epidermidis* endophthalmitis in a rabbit model. *Cell Biochem function* **25**:693-700.